

Lag om ändring i lagen (2002:160) om läkemedelsförmåner m.m.;

utfärdad den 28 maj 2015.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2, 15, 16 och 18 §§ lagen (2002:160) om läkemedelsförmåner m.m. ska ha följande lydelse.

2 §² Med läkemedel avses i denna lag sådana läkemedel enligt läkemedelslagen (2015:315) som är avsedda att tillföras människor.

15 §³ Ett receptbelagt läkemedel ska omfattas av läkemedelsförmånerna och inköpspris och försäljningspris ska fastställas för läkemedlet under förutsättning att

1. kostnaderna för användning av läkemedlet, med beaktande av bestämmelserna i 2 § hälso- och sjukvårdslagen (1982:763), framstår som rimliga från medicinska, humanitära och samhällsekonomiska synpunkter, och

2. det inte finns andra tillgängliga läkemedel eller behandlingsmetoder som enligt en sådan avvägning mellan avsedd effekt och skadeverkningar som avses i 4 kap. 1 § första stycket läkemedelslagen (2015:315) är att bedöma som väsentligt mer ändamålsenliga.

16 §⁴ Om Tandvårds- och läkemedelsförmånsverket så beslutar med tillämpning av de i 15 § angivna villkoren, ska ett sådant läkemedel som omfattas av tillstånd enligt 4 kap. 10 § andra stycket läkemedelslagen (2015:315), eller avses i 5 kap. 1 § tredje stycket samma lag ingå i läkemedelsförmånerna utan hinder av att ett inköpspris och försäljningspris inte har fastställts för läkemedlet.

18 §⁵ Läkemedelsförmånerna ska, när beslut fattas enligt 7 §, omfatta

1. varor på vilka 18 kap. 2 § läkemedelslagen (2015:315) är tillämplig och som föreskrivs enbart i födelsekontrollerande syfte av läkare eller barnmorskor,

2. förbrukningsartiklar som behövs vid stomi och som föreskrivs av läkare eller av annan som Socialstyrelsen förklarar behörig därtill, och

¹ Prop. 2014/15:91, bet. 2014/15:SoU16, rskr. 2014/15:200.

² Senaste lydelse 2006:257.

³ Senaste lydelse 2009:373.

⁴ Senaste lydelse 2009:373.

⁵ Senaste lydelse 2003:76.

3. förbrukningsartiklar som behövs för att tillföra kroppen ett läkemedel eller för egenkontroll av medicinering.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

På regeringens vägnar

GABRIEL WIKSTRÖM

Lars Hedengran
(Socialdepartementet)